

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1161/2022
01.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Невенке Важић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милана Штуловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К-251/21 од 23.05.2022. године и Вишег суда у Ужицу Кж1-157/22 од 05.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Штуловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К-251/21 од 23.05.2022. године и Вишег суда у Ужицу Кж1-157/22 од 05.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги К-251/21 од 23.05.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 6 месеци. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 37.500,00 динара, као и 6.000,00 динара на име судског паушала, а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудне наплате.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1-157/22 од 05.09.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Велимира Максића и Милана Штуловића и пресуда Основног суда у Пожеги К-251/21 од 23.05.2022. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Штуловић, због повреде закона са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. Законика о кривичном поступку (ЗКП), без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац је навео да је окривљени АА био онемогућен да на главном претресу износи чињенице које указују да се у конкретном случају не ради о умишљајном делу, јер није био у могућности да присуствује главним претресима, те ни био у прилици да суду предочи да је добио отказ и да је једно време био незапослен и без примања, а осим тога бранилац указује и да је суд занемарио поклоне који су дати малолетном ББ и који су знатне вредности, те су се морали сматрати делом алиментације и бити од утицаја на одлуку о казни.

Оваквим наводима бранилац окривљеног суштински указује да је у побијаним пресудама погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињена повреда закона из члана 440. ЗКП.

Чланом 485. став 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости и то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10), члан 438. став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, није предвиђено подношење овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**